

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ АГРОПІДПРИЄМСТВ

Андрос С. В.

Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки», м Київ

Розкриті особливості формування інноваційно-інвестиційного потенціалу як напряму підвищення конкурентоспроможності агропідприємств. Розглянуто елементи інноваційного потенціалу та систематизовані напрямки їх впливу на формування інноваційно-інвестиційного потенціалу агропідприємств.

Перехід України на інноваційний шлях розвитку зумовлює динаміку економічного зростання і рівень конкурентоспроможності агропідприємств. Конкурентоспроможність агропідприємств обумовлена інноваційним розвитком. В умовах загострення конкуренції між компаніями, коли значимість природних конкурентних переваг нівелюється на користь придбаних, необхідний якісно новий підхід до формування інноваційного потенціалу підприємств, обумовлений їх готовністю і здатністю до використання інноваційних можливостей.

Традиційно для оцінки інноваційної діяльності агропідприємств використовують поняття «інвестиційний потенціал», який визначається як сума обсягів необхідного фінансового капіталу на реалізацію сукупності потенційних інвестиційних проектів. По-перше, таке визначення суперечить змісту поняття «потенціал» (наявність прихованих можливостей), воно в більшій мірі відповідає визначенню «потреба в інвестиційному капіталі». По-друге, таке трактування інвестиційного потенціалу статично детерміноване за своєю суттю. При більш глибокому розумінні стає очевидною динаміка потреби або зміна потреби в інвестиційних ресурсах як функції часу або випадковий характер обсягу необхідних ресурсів, що залежить, наприклад, від виду валюти і курсових коливань, і знаходить відображення в наступному визначенні інвестиційного потенціалу: сукупна можливість власних і залучених в агропідприємство ресурсів, здатних забезпечувати при наявності сприятливого інвестиційного клімату інвестиційну діяльність з певною метою і у відповідних масштабах.

Інвестиційний потенціал генерує додаткові можливості в управлінні інвестиційною діяльністю та створює об'єктивні умови для ефективного використання наявних і ймовірного додаткового залучення зовнішніх інвестиційних ресурсів. При цьому визначення інвестиційного потенціалу через мобілізацію можливостей створює об'єктивні умови для чіткого формулювання цілей і завдань інвестиційної політики як системного елементу стратегії розвитку агропідприємства. Крім того, конкурентоспроможність агропідприємств і швидкість їх акомодатії до зовнішніх умов є функцією ефективності інноваційної діяльності. Це говорить про те, що можливість ефективного управління інвестиційним потенціалом створює додаткові умови до управління інноваційним процесом і, як наслідок, визначає швидкість і ефективність інноваційного розвитку агропідприємства.